

РЕШЕНИЕ

№ 22555

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5400** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 84 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по подадена жалба от „Дансон-БГ“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя С. Б. чрез адв. Е. Г. срещу Решение № РС-58-[1] от 16.02.2024 г. на председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 10, т. 5 от ЗМГО е оставена без уважение жалба вх. № ВГ/Н/2018/150731-(28)/24.08.2022 г. срещу решение от 23.06.2022 г. на състав по опозиции във връзка с отказ за регистрация на марка вх. № 150731 НО-СПАЗМ NO SPAZM, словна, за всички стоки в клас 5.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон, въз основа на които се иска неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли съдът да отмени атакувания административен акт. Претендира присъждане на сторените разноски.

Заинтересованата страна – „Opella Healthcare Hungary Kft“, редовно призована се представлява от адв. М., който счита подадената жалба за неоснователна, а решението на Патентното ведомство за правилно, поради което моли жалбата да бъде

отхвърлена. В писмени бележки по делото навежда доводи за законосъобразността на оспореното решение.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство, се представлява от юрк. П., която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор П., която дава становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред Патентното ведомство е започнало с подаването на заявка вх. № BG/N/2018/150731 от 17.05.2018 г. от страна на дружеството "Дансон-БГ" ООД за регистрация на марка вх. № 150731 "НО-СПАЗМ NO SPAZM", словна, за стоките от клас: 03, 05 и 35 на МКСУ.

На 15.09.2019 г. срещу регистрацията на горепосочената марка в Патентното ведомство постъпила опозиция вх. № BG/E/2019/70118669 от името на Chinojn Gyogyszer Es Vegyeszeti Termekek Gyara Zrt., У. (чиито правопреемник е заинтересованата страна „Opella Healthcare Hungary Kft“). Опозицията била подадена на основание чл. 38б, ал. 1, т. 1 вр. чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО (отм.) срещу всички стоки от клас 05 на МКСУ – „медицински и фармацевтични препарати за хуманна и ветеринарна употреба; фармацевтични лекарствени средства“, за които била заявена марката. Заинтересованата страна посочила, че е притежател на по-ранно право върху международна марка с рег. № 282261 "NO-SPA", словна, с териториално разширение за България от 06.05.1993 г. за стоки от клас 05 на МКСУ.

С решение от 21.04.2021 г. съставът по опозиции в Патентното ведомство оставил без уважение така подадената опозиция, като приел, че са налице разлики във визуален и фонетичен аспект между двете марки, поради което не съществува вероятност за объркване на потребителите. Срещу това решение била подадена жалба от заинтересованата страна, като с решение № РС-30-(1) от 16.03.2022 г. на председателя на ПВ опозиционното решение било отменено и заявката била върната за повторно разглеждане. В решението било посочено, че между противопоставените стоки от клас 5 на МКСУ е налице идентичност, а при сравнението на марките било отбелязано, че същите са фонетично и смислово сходни, като по-ранната марка е придобила и отличителност.

При повторното разглеждане на опозицията, с решение от 23.06.2022 г. съставът по опозиции отказал регистрация на марката "НО-СПАЗМ NO SPAZM", словна, по отношение на всички заявени стоки от клас 05 на МКСУ, като се позовал на обвързващата сила на решение № РС-30-(1) от 16.03.2022 г. на председателя на ПВ, което не било оспорено и било влязло в сила. Срещу това решение била подадена жалба до председателя на ПВ вх. № BG/N/2018/150731-(28)/24.08.2022 г. от "Дансон-БГ" ООД.

С обжалваното в настоящото производство решение № РС-58-[1] от 16.02.2024 г. на председателя на Патентното ведомство на основание чл. 75, ал. 10, т. 5 от ЗМГО така подадената жалба била оставена без уважение. В мотивите на решение било посочено, че от всички приети в административната преписка доказателства може да се направи крайният извод за придобита отличителност на по-ранната противопоставена международна марка с рег. № 282261 "NO-SPA", словна, както и за установено

сходство между нея и заявената марка "НО-СПАЗМ NO SPAZM" и идентичност и сходство между противопоставените стоки.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт и в законоустановения двумесечен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган, в съответствие с разпоредбата чл. 75, ал. 12 от ЗМГО. Същото е в писмена форма, като са спазени изискванията на чл. 59 от АПК. При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорвания и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Спазена е процедурата по подадената опозиция, регламентирана в чл. 52 и сл. от ЗМГО. Съставът на отдел „Спорове“, разгледал жалбата, отговаря на изискванията на чл. 69, ал. 2 от ЗМГО.

В случая не са допуснати и нарушения на материалния закон, по следните причини:

Съгласно легалното определение на чл. 9 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Правото на марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. Регистрираната марка дава право на нейния притежател да се противопоставя на нейното нерегламентирано използване, да се противопоставя на регистрацията на марки, които са сходни или идентични с неговата марка. В процесния случай е подадена опозиция от притежател на по-ранна марка срещу регистрацията на марка по този закон – чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО не се регистрира марка когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. За да настъпи предполагаемият резултат - объркване на потребителите, разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, предполага кумулативното наличие на две условия, всяко от тях в две възможни степени - идентичност или сходство, и то както между марките, така и между стоките/услугите, за които се отнасят. В този смисъл, за да се прецени дали е приложима разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО и дали е налице основание за уважаване на опозицията, е необходимо да се установи, дали между заявената марка и по-ранната марка за стоките и услугите от клас 5, е налице идентичност или сходство, и съществува ли вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, т. е. опасност потребителите да повярват, че стоките произхождат от едно и също или икономически свързани лица.

П. марка рег. № 282261 "NO-SPA", словна, има действие на територията на България и е по-ранна от заявената. Страните не спорят по регистрацията на противопоставената марка и нейната валидност. Правният спор се свежда до преценката за сходство на знаците и стоките и услугите, съответно до съществуването на вероятност да се

объркат потребителите, свързвайки стоките и услугите, предлагани с по-късната марка, с по-ранната марка.

От приетите по делото доказателства безспорно се установява, че заявените стоки в клас 05 на МКСУ „медицински препарати; фармацевтични и ветеринарни препарати“ са идентични с тези на по-ранната марка, тъй като са посочени с идентични и синонимни термини. Всички останали стоки от клас 05 на заявената марка представляват частен случай на общите категории стоки „медицински и фармацевтични препарати за хуманна употреба“, за които по-ранната марка се ползва със закрила.

Сравнението между словни марки (каквито са по-ранната и заявената марки) включва преценка за наличието на фонетично, визуално и смислово сходство, като степента на сходство зависи от впечатлението, което марките създават у потребителя в цялост.

В заявената марка се съдържат словни елементи, изписани както на кирилица, така и на латиница „НО-СПАЗМ NO-SPAZM“. По-ранната марка е изписана само на латиница и се състои от 5 букви и един знак „NO-SPA“. При визуално сравнение на противопоставените марки се забелязва идентичната последователност на първите пет букви на латиница и знак „NO-SPA“, като различието идва в последните две букви на заявената марка „Z“ и „M“. Съдът тук се солидаризира с извода на административния орган, че посоченото различие не може да преодолее визуалното сходство между двете марки. Когато съвпаденията между марките са локализирани в началото на словни знаци, това е фактор, който повишава степента на сходство помежду им и има съществена тежест при цялостната оценка на вероятността от объркване между тези знаци. При фонетично сравнение по-ранната марка би се произнесла като „НО СПА“ или „НО ШПА“, а процесната като „НО СПАЗЪМ“. Допълнителните звукове „ЗЪМ“ в края на заявената марка до някаква степен намаляват фонетичното сходство между двете марки, но не и до степен на липсващо такова. Що се касае до смисловото сходство между марките, според съда и двете биха се асоциирали от потребителя като обозначаващи медикамент, който слага край на спазмите.

Правилен е и изводът на административния орган относно наличието на вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. В случая, съдът не смята за необходимо да изброява всичките доказателства, представени от заинтересованата страна в административното производство, въз основа на които органът е стигнал до заключението, че по-ранната марка е доказала придобита отличителност на знака NO-SPA, като може да се направи обоснован извод, че в следствие на употреба и направени действия във връзка с търговското предлагане на медикамент, обозначен със знака NO-SPA, марката е придобила повишена отличителност във връзка със стоките от клас 05 на МКСУ.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че са налице основанията по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО за отказ от регистрация на заявената марка, поради което и атакуваното решение на председателя на ПВ е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на заинтересованата страна и на ответника се дължат разноски. в случая, обаче, въпреки че заинтересованата страна е поискала такива с отговора на жалбата, не е представила доказателства за тяхното извършване, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока. От страна на ответника е претендирано юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 200 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК,

вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дансон-БГ“ ООД, [населено място], представлявано от управителя С. Б. чрез адв. Е. Г. срещу Решение № РС-58-[1] от 16.02.2024 г. на председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА „Дансон-БГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Патентното ведомство на Република България сумата от 200 лева, представляващи разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: